

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 58

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν της οικίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον του Ταχυδρομείου.

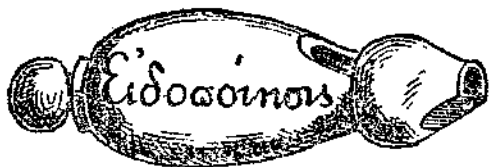
ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτέα κατ' Ἔτη κατ' ἔτος.
" " Ἐξωτερικὸν Φραγ. 2) " κατ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1875.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Κατ' ἐσφαλμένας πληροφορίας ἐγράψαμεν ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν ἀριθμῷ, ὅτι τῷ ἀπονεμηθέν τῷ ἀξιώτῳ κ. Θωμαΐδῃ παράσημον τοῦ Σωτῆρος ἔφερον «ἵνα μὴ λησμονήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ διαθήκῃ του». Σήμερον μαθηνομεν ἐξ ἀσφαλούς πηγῆς ὅτι τὸ δίπλωμα ἠτιολογεῖτο ἁπλῶς «διὰ τῆς ἑκτακτοῦ αὐτοῦ μακροβιότητα». Ἡ αἰτιολογία αὕτη εἶναι εὐλογώτατη, καθότι Ναπολέων ὁ πρῶτος κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς μεγάλῃς στρατιάς ἐκ Ῥωσσίας, προσέφερε μίαν πρίζαν ταμβακού εἰς τὸν ἀξιόλογον κ. Θωμαΐδην, προμηθευτὴν ἔντα τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν ἔτει 1812.

Ἐξελειφθεῖσας εὐτυχῶς παρ' ἡμῶν τῆς ληστείας, δυνάμεθα ἄνευ τινὸς κινδύνου ἢ ἀδικησίας νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν εἰς τοὺς κατόχους δεσποινίδων ὅτι προχθὲς ἐφθασαν ἐνταῦθα καὶ διατρίβει ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν «Ξένων» ὁ ἀξιότιμος κ. Heacheok, πρῶην διοικητὴς τῆς Νέας Ἀγγλίας. Ὁ Ἀμερικανὸς οὗτος εἶναι κάτοχος ἐνὸς ἑκατομμυρίου καλλήρων ἑταίρου εἰσοδήματος καὶ μονογενοῦς κληρονό-

μου εἰκοσιπενταετοῦς, συνταξιδεύοντος μετὰ τοῦ πατρὸς. Σκοπὸς τῆς περιηγήσεως αὐτῶν εἰς Ἑυρώπην εἶναι ἡ εἰσεσις νόμου ἀξίας τοιοῦτου γαμβροῦ.

Ἐνθυμίζοντες εἰς τὰς ἀπογόνους τῆς Βιόνης, τῆς Ἑνδοσίας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ὅτι αἱ Ἀθηναὶ εἰχόν ποτε τὴν προνόμιον νὰ προμηθεύωσι συζύγους εἰς τὰς αὐτοκράτειρας τοῦ Βυζαντίου, προτρέπομεν αὐτάς εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ τάκτικην τοῦ ἀμερικανοῦ Κορίου. Ἡ ἐστίασις εἰς τὴν κενὴν τράπεζαν ξενοδοχείου παρέχει πρόχειρον ἀφορμὴν πρὸς σίναψιν προκαταρκτικῶν σχέσεων. Ὁ νέος Heacheok, καίτοι ἔχων πλήρη δικαίωμα νὰ ᾔσῃ μονόφθαλμος ἢ καὶ καμπούρης, εἶναι ἐν τούτοις εὐχαρὶς καὶ ξανθὸς νεανίας, οὐδὲν ἄλλο ἔχων ἐλάττωμα εἰμὴ νὰ τρώγῃ τυρίον Gailion μετὰ τῶν σκυληκίων.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ πολιτικὴ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὑπερῆεν ἡρεμίας καὶ γαληνεῖα, ὡς λίμνη ἐν ὄρα νηνεμίας.

Ἄν παρ' ἡμῶν τὰ πολιτικὰ ζητήματα φέρονται ἄνευ σπέρου καὶ αἰτίας, ὡς τὰ μανιτάρια, ἀφ' ἑτέρου διαλύονται ἀθρόβως ὡς πομφόλυγες ὑδάτων.

Τοιαύτην ἔλαβε τύχην καὶ ἡ πολὺαροτος συζήτασις περὶ τοῦ ἀν' ἀρέπῃ πρὸ τῆς δηλώσεως τῆς Βουλῆς ἢ μετ' αὐτὴν νὰ παρατηρήσῃ τὸ μειονοψηφοῦν ὑπουργεῖον. Τὸ ἕρος ταῦτα δὲν ἐγέννησεν τῆ ἀληθείᾳ ποντίκιζ, ἀλλ' ἄρῃα πολλὰ.

διαφερόντα τὴν γνωστὴν παροιμίαν «verba volant, scripta manent.»

Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη τῶν ζητημάτων, ὅσα οὔτε κρῖον οὔτε ζίστην προξενοῦσιν εἰς τὸ κοινόν. Τί μέλει τῷ ὄντι ἡμῖν τί γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀφοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν κοινὸν πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς εἰμὴ κοινοβουλευτικὰς τινὰς λέξεις, αἵτινες ἐφαρμοζόμεναι εἰς τὰς ὅλως διαφόρους ἡμῶν ἔξεις, εἶναι συνώνυμοι ἐν μόνῳ τῷ λεξικῷ; Ἄν εἰς τοὺς τελεσθέντας ἐν Κηφισίᾳ ἵπποδρομικοὺς ἀγῶνας ἐφημεροζώμεν τοὺς τεχνικοὺς ὄρους τοῦ ἀγγλικοῦ sport, τοὺς ἀντηχοῦντας εἰς τὰς παιδιὰς τοῦ Epsom καὶ τοῦ New-Market, οὔτε τὰ κηφισιανὰ ρονιτζούρια ἤθελον μεταβληθῆ ἐκ τούτου εἰς thorough-bred, οὔτε ἡ τρέρουσα αὐτὰ ζηρά γῆ εἰς βρετανικὸν λειβάδιον. Καὶ ἐν τούτοις τοιαύτας μεταμορφώσεις ζητοῦμεν νὰ κατορθώσωμεν ἐν τῇ πολιτικῇ ἀναμασσῶντες συνεχῶς ἀγγλικὰς τινὰς λέξεις ὡς θαυματουργοὺς ἐπωδάς.

Ὅπως δὲ ποτε ἡ λέξις ἀγγλολογομαχία τοῦτο ἐπαρουσίασε τὸ πρωτοφανές ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τὰς πρὶν τοιαύτας οἱ μὲν κύριοι ὑπουργοί, λησμονοῦντες τὰ κοινοβουλευτικὰ, ἅμα ἐστενοχωροῦντο ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου, ἐζήτουν νὰ παρατείνωσι τὴν ζωὴν τῶν καταφεύγοντες ὑποκάτω τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι μετεχειρίζοντο τὰ ἀγγλικά ἐπιχειρήματα ὡς πυράγραν, δι' ἧς συλλαμβάνοντες τοὺς οὕτω κρυπτομένους ἐκ τοῦ ποδὸς ἢ τοῦ ὠτίου, ἐζήτουν νὰ ἐξελευσῶσιν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἀσύλου τῶν. Ἐσχάτως ὁμῶς συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀνάπαλιν. Ἢ μὲν ἀντιπολιτευοί, καὶ μάλιστα οἱ δημοκράται, βασιλικώτεροι γενόμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ λόγου, ἐκραύγαζον ἑλληνιστί ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόκειται νὰ παραιτηθῆ καὶ εἰς τὸν Βασιλέα ν' ἀναζητήσῃ τὸν κληρονόμον του, πρὶν συνέλθῃ ἡ Βουλὴ· ὁ δὲ κ. Τρικούπης ἀπεκρίνετο ἀγγλιστί ὅτι ἡ ἀναζήτησις αὕτη δὲν εἶναι ἔργον τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἧτις ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν κατῆχσιν νὰ γεννήσῃ ἐκ τῶν σπλάγγων αὐτῆς τὸν διάδοχόν του δεδηλωμένον καὶ ἀνοπλον, οἷα ἐξῆλθεν ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, καὶ οὕτως ἔχοντα νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἀπλὴν διατύπωσιν τῆς βασιλικῆς ἐμπιστοσύνης.

Καίτοι μὴ ἀποδίδοντες πλειοτέραν τῆς δεύσεως σημασίαν εἰς τὰς τοιαύτας περὶ τύπου σκιάς συζητήσεις, διατρέψαμεν ὅπως οὖν περὶ ταύτην, θέλοντες ἀπλῶς νὰ δεῖξωμεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ὀπλοθήκη παρέχει οὐ μόνον ἐπιθετικὰ ὄπλα εἰς τοὺς ὀρεγομένους τῆς ἐξουσίας, ὡς κοινῶς ἐπιστεύετο παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἀμυντικὰ πρῶτης ποιότητος εἰς τοὺς καλῶς γνωρίζοντα τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιδασκίαν.

Ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν οὐσίαν βλέπομεν μετὰ χαρᾶς τοὺς μὲν κυρίους κομματάρχας ἡσυχάσαντας ἤδη, ὡς ἐκ τῆς βεβαιότητος ὅτι ολίγοι μόνον ἡμέραι χωρίζουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ποθομένου, τὸν δὲ κ. Τρικούπην φροντίζοντα, ὡς ὁ βρωμάιος μονομάχος, πῶς νὰ τείνῃ τὸν τράχηλον εἰς τὴν ἐμφασίαν τῆς πλειονοψηφίας περιτυλισσόμενος μετὰ χάρι-

τος εἰς τὰς πτυχὰς ἀσπίλου κοινοβουλευτικῆς χλαμύδος.

Θ.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Σύρω, ἐνθυμοῦμεθα εἰκόσιμα παριστάνον ἄγγελον καταβάλλοντα τρεῖς δαίμονας (πιθανῶς τὸν Σατανᾶν, τὸν Μολῶχ καὶ τὸν Βελζεβούλιν, καὶ εὐλαβῆ τινὰ γραῖαν, ἧτις ὁσάκις προσήρχετο νὰ λειτουργηθῆ, ἠσπάζετο πρῶτον τὸν ἄγγελον καὶ ἔπειτα τοὺς τρεῖς καταρμαμένους, λέγουσα ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἔχη τις φίλους πανταχοῦ. Τοιοῦτόν τινα συμβιβασμὸν ἐπέτυχεν ὁ ἀξιοτίμος ἡμῶν φίλος κ. Ἀλέκος Κ. Νέγγρις, δι' ὠραίου ἄρθρου ἐν τῇ Στοᾷ, ἀσφαλίζοντος αὐτῷ τὴν εὐνοίαν πάντων τῶν κομματάρχων καὶ λαμπρὸν πολιτικὸν μέλλον.

**

Ὅτε ἀνηγγέθη ἐν Παρισίοις ἡ μετ' ὀλίγον ἐκθεσις τῶν συγκεκολλημένων διδύμων τοῦ Σιᾶμ, τὸ κοινὸν κατελήφθη ὑπὸ πυρεττώδους περιεργείας νὰ ἴδῃ τὸ φαινόμενον. Τοιαύτη εἶναι σήμερον καὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἡ ἀνυπομονησία νὰ ἴδῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τοὺς τριδύμους τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

**

Ἄδικως ἐπατέθησαν συνάδελφοί τινες κατὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ὅτι ἐπαύθη ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Βουρνόφ διὰ τὰς φιλοσοφικὰς δῆθεν δοξασίας του. Ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς γνωρίζομεν ὅτι οἱ λόγοι τῆς παύσεως ταύτης δὲν εἶναι μεταφυσικοὶ ἀλλὰ φυσικώτατοι.

**

Ἐκ τῆς Ἐκλεκτικῆς μαθαίνομεν ὅτι : «Ὁ κ. Στέφανος Ξένος ζητεῖ συνδρομητὰς διότι μετὰ δεκατριετίαν ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐκδόσιν τοῦ «Βρετανικοῦ Ἀστέρος». Νεοελληρισμὸς εἶναι τοῦτο ἢ τόσον βέβαιος εἶναι ὁ κ. Ξένος ὅτι μετὰ δεκατρία ἔτη θέλει ζῆ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συνδρομηταί του ;

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Παρθενική ἀνθοδέσμη ἐξ ἧς πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ ὁ κ. Peacock.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἀφοῦ ἦταν τόσο εὐκολο ν' ἀγαπήσουνε οἱ
τρεῖς κομματάρχες καὶ νὰ γίνουνε ἕνας, γιατί ἐτρω-
γώντανε τόσα χρόνια καὶ καταστρέφανε τὸ τόπο;
ΚΩΣΤΑΣ. Γιὰ νὰ σὲ κάμνουν νὰ ἐρωτᾷς ἀνόητα πράγματα
ἔπου δὲν ἐπιδέχονται ἀπάντησι.

Κόριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου»,

Νὰ σὲς διηγηθῶ ἀνέκδοτόν τι·

Ὅτε ἔζη ἐν Λειψίᾳ σπουδάζων ὁ σήμερον καθηγῆς Μ.,
ἐ ἐν τῇ πατρίδι του Τριπόλει Καζίος ἐπιλεγόμενος, διη-
γεῖτο τοῖς φίλοις του πῶς, παιδίον ὦν ἔτι, εἰδείκνυεν ἑκα-
κτον εὐφυΐαν, ἣν δὲν διαψεύδει ἡ ἀνδρική του σήμερον
ἡλικία. Ἐβλεγε λοιπὸν, ὅτι ὁ πατὴρ του ἔφερον ἐκ Τεργέ-
στης τὰ βιβλία καὶ ἐπώλει αὐτάς· ἦσαν δὲ αἱ τὰ βιβλία ἀρ. 4.
Ἐτερός τις γείτων ἔμπορος ἔφερε τὰ βιβλία ἀρ. 5, τὰς ὁποίας
πάντες οἱ χωρικοὶ ἐπροτίμησαν, ὥστε ἐκινδύνευσε τὸ ἐμ-
πόριον τοῦ πρώτου. Τότε ὁ μεγαλοφυῆς παῖς, δεικνύων ἑκ-
τοτε τὴν σήμερον ἐπιτηδειότητά του, ἐπενόησε διὰ ψευ-
δοῦς σφραγίδος νὰ σημειώσῃ καὶ τοῦ πατρὸς του τὰς βί-
βλιας δι' ἀρ. 5. Οὕτω προσήλθον πάλιν πολλοὶ οἱ ἀγορα-
σταί, ἐπτώχευσεν ὁ ἄλλος ἔμπορος καὶ ἐκέρδησε πολλὰ
ὁ πατὴρ τοῦ πρώην Καζίου.

Ταῦτα διηγείτο ἐναθρυνόμενος ἐν Λειψίᾳ ὁ καθηγητῆς
Μ. Ἐγένετο δὲ ἐκεῖ εἰς τιμὴν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐξῆς τροπάριον,
ἕπερ ἔφαλλον οἱ περὶ αὐτὸν ἐν χορῷ καὶ δημοσιεύω ἐγὼ
σήμερον ὡς ἱστορικὸν κειμήλιον:

(ἦχος α')

«Ταῖς τριεστίνικαις τὰ βιβλία, νόμωρο τέσσαρα, ἐβούλλοντες
»Καζίνο, μὲ τὴν βούλλα τῶν πέντε πούρκιανες ἀπ' ἀγ-
»γοῦρι γιὰ νὰ γελᾷς τοὺς μπουρτζόβλαχους καὶ τὰς χωρῆ-
»τισσαίς· καὶ ἐκαυχᾶσο ἐπὶ τούτῳ σεμνοπρεπῶς, ἐν Λει-
»ψίᾳ ἀναιδέστατα.»

Ταῦτα, διὰ νὰ βεβαιωθῆτε πῶς οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἀπὸ
μικροὶ φαίνονται ἔτι θὰ γίνουν ἐν Ἑλλάδι μεγάλοι.

Ἰμέτερος
ΠΑΦΝΟΥΤΙΟΣ.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ἐν τινι φύλλῳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδοδομένης ἐρη-
μερίδος ἡ Ἑλλάς ἀναγινώσκομεν τὴν ἐξῆς γνωστοποίησιν:
«Ἐνεκεν θανάτου—ἔπρεπε καὶ τοῦτο νὰ συμβῇ ἡμῖν!—
»δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκδώσωμεν φύλλον τὸ σάββατον».

Δύο κατ' αὐτὰς ἐστραγγάλισαν τὸν Ὅμηρον θέλοντες
ν' ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀθάνατος, ὁ κ. Πολυλᾶς καὶ
ὁ κ. Μιστριώτης.

Ν. Σ.

Τὴν εἰκόνα τοῦ ἀθηναϊκοῦ βίου παρέχουσιν ἡμῖν τὰ πέν-
τε κάτωθεν τοῦ νέου δημαρχεῖου ἐνοικιασμένα μαγαζεῖα.
Τούτων τὸ ἐν εἶναι ἀλευροπωλεῖον, ἀντιπροσωπεύον ἀπό-
λυτον ἀνάγκην, τὴν τροφὴν πρὸς τοῦτο ἐξισοῦται τὸ ἕτε-
ρον, ὃν καφενεῖον, κέντρον διτλ. πολιτικολογίας.

Ἄλλ' ἴση πρὸς τὰ δύο ταῦτα διπλῆν ἐπιούσιον ἀνάγκην
ἀντιπροσωπεύουσα παρυσιάζεται ἡ τυπογραφία, τοῦ-
τέστι ἡ μανία τοῦ γράφειν καὶ ἐκδίδειν, διότι ἐκ τῶν
λοιπῶν μαγαζείων δύο εἶναι τυπογραφεῖα. Τὸ ἕλον συμ-
πληροῖ ἐν συμβολαιογραφεῖον! Ἰδοὺ ζωηροτάτη εἰκὼν
τῆς πόλεως, ἐφ' ἧς ἡσύχως ἐπικαθῆται ἡ δημαρχία.

Μ....

Ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ κ. Ξ. ἠσθένησε πρὸ ἡμερῶν βαρέως,
ὁ δὲ προσκληθεὶς ἰατρὸς διώρισε φάρμακον, ἕπερ κατ' οὐδέ-
να λόγον ἐπέθετο ὁ μικρὸς νὰ λάβῃ. Ὁ ἰατρὸς, πρᾶστέ-
σα; εἰς τὸν πατέρα του τὸν κίνδυνον, τὴν προέτρψε νὰ
ἐξαναγκάσῃ τὸ τέκνον του. Τί νομίζετε ἀπάντησεν ὁ πα-
τὴρ; ὅτι δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι ὁ υἱὸς του θὰ
κλαύσῃ, καὶ ἐπομένως θὰ ἐκθληθῇ τῆς οἰκίας, ὡς συμφω-
νήσας μετὰ τοῦ οἰκοδεσπότου ὁ υἱὸς του νὰ μὴ κλαίῃ.

Π....

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ»

Ἰπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.